

WYROBY PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO	N O R M A B R A N Ż O W A	BN-86
	Syntetyczny węglan wapniowy Pakowanie, przechowywanie i transport	6016-05/03
		Zamiast BN-70/6016-05 ¹⁾ BN-69/6016-18 ¹⁾
		Grupa katalogowa 1019

1. Przedmiot arkusza normy. Przedmiotem arkusza normy jest pakowanie, przechowywanie i transport syntetycznego węglanu wapniowego.

2. Pakowanie. Syntetyczny węglan wapniowy należy pakować w worki papierowe wentylowe klejone sześciowarstwowe wg PN-76/P-79005, o wymiarach zgodnych z PN-82/O-79027, w ilości po 50 kg. Dopuszcza się dostarczanie syntetycznych węglanów wapniowych w innym opakowaniu uzgodnionym pomiędzy dostawcą, odbiorcą i przewoźnikiem, zabezpieczającym produkt przed zmianami jakości w sposób nie gorszy niż wyżej wymienione opakowania oraz mającym wymiary zgodne z PN-78/O-79021. Dopuszcza się dostawy luzem syntetycznego węglanu wapniowego.

Na każdym opakowaniu należy umieścić trwały napis, zawierający co najmniej:

- a) nazwę lub znak wytwórni,
- b) oznaczenie wg BN-86/6016-05/01 p. 2. 3,
- c) masę netto i brutto,
- d) numer partii lub datę produkcji,
- e) liczbę warstw składowania 10,
- f) liczbę warstw ładowania 10.

Technika znakowania opakowań transportowych powinna być zgodna z PN-85/O-79252. W przypadku produktu wysyłanego luzem, należy do każdej jednostki transportowej dołączyć dokument zawierający dane wg a) ÷ d).

¹⁾ W zakresie rozdz. 4.

3. Formowanie jednostek ładunkowych. W przypadku stosowania paletyzacji, jednostki ładunkowe należy formować na paletach 800x1200 – EUR wg PN-81/M-78216. Liczba warstw worków ułożonych płasko na palecie nie powinna przekroczyć 6. Ładunek na palecie powinien być zabezpieczony przed przesuwaniem się i deformacją oraz powinien stanowić wraz z paletą zwartą stabilną jednostkę ładunkową.

4. Przechowywanie. Syntetyczne węglany wapniowe należy przechowywać w suchych oraz krytych pomieszczeniach o utwardzonym podłożu. Liczba warstw worków ułożonych płasko w stosie nie powinna przekroczyć 10. W przypadku przechowywania węglanów wapniowych syntetycznych na paletach, liczba palet w stosie powinna wynosić najwyżej 2.

5. Transport. Syntetyczne węglany wapniowe należy przewozić krytymi środkami transportu zgodnie z obowiązującymi przepisami transportowymi dla materiałów nie zagrażających bezpieczeństwu²⁾. Ładunek powinien być rozłożony równomiernie w sposób zabezpieczający przed przemieszczeniem. Liczba warstw ładowania worków w stosie – najwyżej 10.

W przypadku stosowania paletyzacji, liczba warstw worków na palecie nie może przekroczyć 6, liczba palet w stosie powinna wynosić najwyżej 2.

Produkt nie jest materiałem niebezpiecznym i nie stanowi zagrożenia podczas transportu.

²⁾ Patrz Informacje dodatkowe p. 2.

K O N I E C

Informacje dodatkowe

Zgłoszona przez Instytut Chemii Nieorganicznej
Ustanowiona przez Dyrektora Instytutu Chemii Przemysłowej dnia 25 sierpnia 1986 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 lipca 1987 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 6/1987, poz. 16)

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę – Inowrocławskie Zakłady Chemiczne i Instytut Chemii Nieorganicznej, Gliwice.

2. Normy i dokumenty związane

PN-81/M-78216 Palety ładunkowe płaskie jedno płytowe czterowiejsiowe bez skrzydeł drewniane 800x1200 – EUR

PN-78/O-79021 Opakowania. System wymiarowy

PN-82/O-79027 Opakowania transportowe. Worki papierowe. Główne wymiary

PN-85/O-79252 Opakowania transportowe z zawartością. Znaki i znakowanie. Wymagania podstawowe

PN-76/P-79005 Opakowania transportowe. Worki papierowe

BN-86/6016-05/01 Syntetyczny węgiel wapniowy. Podział i postanowienia ogólne

Ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (Dz. U. nr 53, poz. 272 z 1984 r.)

Regulamin Przedsiębiorstwa PKP o ładowaniu i zabezpieczaniu przesyłek towarowych (Dz. TiZK nr 9, poz. 68 z 1985 r.)

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 7 marca 1965 r. w sprawie ładowania samochodów ciężarowych i przyczep (Mon. Pol. nr 24, poz. 123 z 1963 r. i nr 35, poz. 250 z 1968 r.)

Przepisy o ładowaniu wagonów towarowych. Załącznik II do Umowy o wzajemnym użytkowaniu wagonów towarowych w komunikacji międzynarodowej (RIV) (Dz. TiZK nr 15, poz. 119 z 1981 r.) wraz z późniejszymi zmianami

3. Autorzy projektu normy – inż. Helena Marciniak-Nowak, mgr Romuald Czerwiński, Teresa Olejniczak – Inowrocławskie Zakłady Chemiczne i mgr inż. Anna Milińska – Instytut Chemii Nieorganicznej, Gliwice.